

50. Bermweg 125

Dat de boerderijen in de polder Prins Alexander uiterlijk veel met elkaar gemeen hebben, is niet zo verwonderlijk. Zij zijn bijna alle gebouwd in de periode 1875-1885 en dat geschiedde met hulp van een beperkt aantal aannemers, die soms ook het ontwerp verzorgden. Vaak zijn het slechts details waarin ze zich van elkaar onderscheiden. Mede dankzij de aanbouw van een fraaie serre maakt deze boerderij nog steeds een zeer eigentijdse indruk.

Hoewel op de achtergrond de huizen van Schollevaar inmiddels oprukken, zijn de agrarische activiteiten, zoals aan de nog halfgevulde hooiberg is te zien, nog niet geheel gestaakt. Het boerenwerk is dan inmiddels wel hobby geworden en de aanleg van het Schollebos heeft de landerijen langzaam maar zeker opgeslokt. Het zijn slechts wat schapen die her en der rond de boerderij op enkele overgebleven stukjes weiland grazen en zo nu en dan verzorgd moeten worden. De laatste koeien waren eind 1981 overgedaan aan Wout Oudijk (nr. 58) toen de Melkunie (thans Campina), waaraan destijds 80% van de Capelse boeren hun melk leverde, het gebruik van de roestvrij stalen melktank verplicht ging stellen. Hoewel de rechtsopvolger van de in 1944 opgerichte coöperatieve melkafzetcentrale C.M.C. financieringsvoorwaarden in het vooruitzicht stelde die zeer soepel waren, rechtvaardigden de beperkte vooruitzichten zo'n forse uitgave niet meer.

Op de foto van de inzet is duidelijk waarneembaar dat de indeling van deze hoeve van klassieke aard is. Aan de oostkant bevindt zich het zomerhuis, dat is voorzien van een spoelhok. Achter de stallen staan twee hooibergen, één met een moderne gegalvaniseerde kap, die op en neer gelierd kan worden, en één met een rieten kap, waarvan de palen reeds verwijderd zijn. De laatste is een overblijfsel uit de tijd dat hier nog rogge werd verbouwd en er na het dorsen stro opgeslagen moest worden. Het opdraaien van zo'n ouderwetse rieten kap gebeurde met een hefmlen, ook wel een bergwin of bergheef genoemd. Dat was heel zwaar werk.

Hier woonden en werkten decennia lang de families Vermaat en Rodenburg, een tweetal agrarische geslachten die men in de regio Rotterdam met regelmaat tegenkomt en die ook onderling verwant zijn.